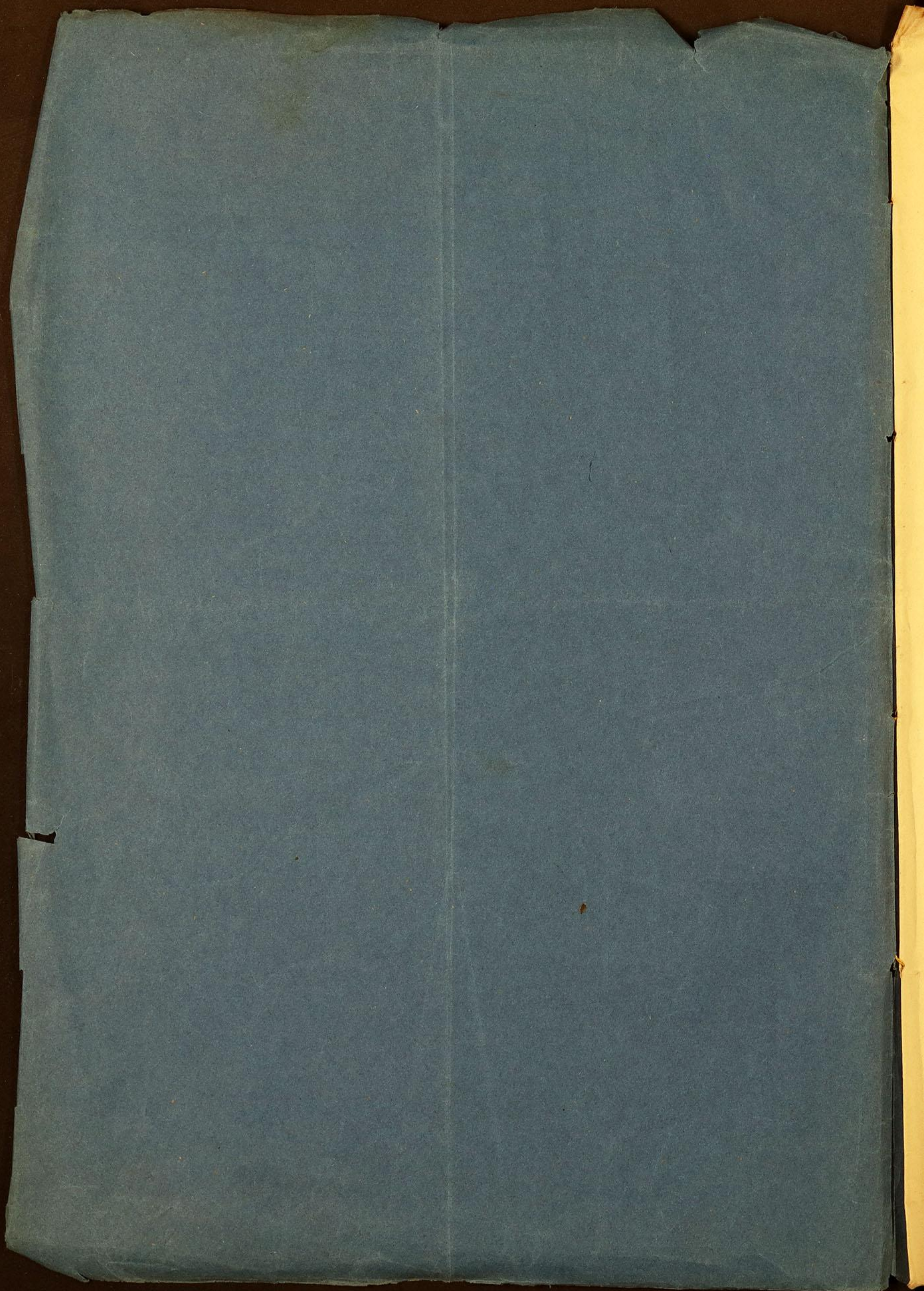

187

Majestas!

Postquam res Venetum fato videre maligne,
Gensque est eternum ferre coacta jugum,
Continuo superos anime haud titubante rogavi,
Ut regio Austriacos hec cederet dominos.
Votorum hec habuit faciles pars una meorum,
Altera at infestos vota habuere Deos.
Infabrum, ac Venetum gemina tellure coluntur
Scilicet Austriacae septra superba Domus,
Seque Coronatum Ferri Diademate Frontem
Utique miratur subrita terra Tibi.
Vota ferre mea hec semper, nec pectore fovi
Tantum, sed verbis sunt quoque facta palam:
Quare damna tui haud levia, et discrimina vite,
Gallo victore hec cuncta tenente loca.
Bellorum dubia mutantur tempora forte,
Sub victi et victor cogitur ore loqui.
Qui monstra oderunt, comites que bella sequuntur,
Sanguineas rixas, crimina, stupra, dolos,
Setantur subito: mihi signa leguntur in ore,
Et Phœbi ad modulos promere verba juvat.
Audire Lucum numeris me gusta canentem,
Et mea precipue laudibus ora sonant
Principis Austriaci Caroli, quem tempore nulla
Ornatum meritis fama perire finet.
Nec me Francisci tenere silentia, cura
Qui rexit Patris solliciti populos.
Illum animo volventem hominum pro gente labores
Quot Christus Divos pertulit, atque necem,
Suprema Natos hac fertur voce locutum.
Pastoris simile, et Principis officium est.
Ille suis ovibus fontes, et gramina prebet,
Crucesque feras submovet, atque lupos.
Illi favet ingenii, pretioque et honoribus artes
Excitat, aptasque ad munera pacis habet,
Atque ad bella manus, et frugibus horrea complet,
Connubiisque urbes, ruraque tota facit.

Voluptas III

Diliget hic populos Iemum, populisque vicissim
Diligitur, colit et pectore quisque fidem.
Hic fatus Cesar, Tibi, Ferdinando, gerendum
Tradidit imperium jam moriturus onus.
Defunctum populi quo prosequerentur amore,
Illorum probat in Te patefactus amor.
Quo peris Aufoniam circum Te cunq[ue] per urbes,
Aspice, letitiae que Tibi signa ferant.
Te Patrem Regemq[ue] fauor Te quisque salutat,
Miratusque recens quod Tibi Fronte Deus
Impositum fulget, cuperet spectare Coronam.
Totius Italiae tempora obire tua,
— At tellus rerum fama, et ditio[n]e per orbem
Omnes anteiens tot lacerata foris,
Atq[ue] intus bellis, unius iussa colendo
Extremo posset degere tuta metu.
At quo me patrie vis ingens ducit amoris?
Desine repenos fundere, lingua, sonos.
Quas Tibi subiis, et quibus aures favere benigna
Te rogo, sunt alie, Rex generose, puer.
Enixa est uxor decies mihi fida, superque
Esse ex hoc numero fata dedere novem.
Turna est femine soboles, et fena virilis
Sexus; novit adhuc nulla puella virum.
Quid faciant alii, Cesar, fortasse requiris?
Cuncti mente bona, et corpore sunt valido.
Imbuti studiis poterant deus esse parentum
Et patrie poterant, et sibi proficere;
Sed miserranda patris paupertas obfuit illis,
Ingenia et cultu deficiente jacent.
Heu! quot me mala lingua malis demersit iniquis,
Heu! cuius dior criminis esse reus?
Hec luctu affuit patrie labentis imago;
Protinus hinc hesi partibus Austriadum;
Nec semel hanc causam complexus deinde reliqui,
Sive Domus victrix, seu tua vita foret.
Principio munus suscepi, artemq[ue] patroni,
Et contestandis litibus apta foro.

Scripta dedi: rerum hinc mutatus me auit ordo
Pauis ad implendum iudicis officium:
Bis denos onus hoc molia stipe, et amplius annos
Sustineo, quorum me tria lustra tenet
Urbs, gemino illapsus quam Currus dividit amne,
Quamque ambit Juli terra vocata Forum.
Non semel oravi, ut posita meliore locarer,
Fusa sed incassum vota tulere. Notæ.
Dum crucior, quod me stipendia parva negarent
Natorum pondus tot tolerare grave,
In pejus me precipitem fortuna subegit.
Nam subito Veneti Profidis arce ruens
Fulmen turbat solita, quam, sede, tenebam,
Ignarum, quo me clam feriente, dolor
Vulneris appeteret, quo jacta impulsæ sagitta.
Interea nullo sollicitante metu
Criminis expertes animos, fers scripta rogatus
Charta meos, liceat pristina ut arte quæ,
Quæ patrocinio cives solabar egentes,
Atque tuebar opæ juris, et eloquiū.
Deinde alter post hunc fers vota libellus,
Qui vitalitū nomine Panda rogat.
Mirum est, cum repetat bis, terque hæc pagina vota,
Vota quod eventus non habuere suos.
Jamque unus super octavarum nunc labitur annus,
Natorum pondus quo mihi vita grave est,
Cum non sufficiat tenuis mensura penuli,
Unde tot exhibeam pignora cara Pomus.
Heu! quo promerui tam feram crimine penam,
Dereus ut cogar, pauperemque pati?
Anxia cunque mei mihi corda dolore gerantur,
Sit mihi cura tamen proles acerba magis?
Falsa per vinam effundo? Tibi ne, optime, Regum,
Quem sibi magnanimo Numina corde parem
Fecerant. De te nam dudum rumor ad aures
Detulit, infestam te vetuisse mori
Nescio quem, Tibi qui vulnus lethale ferebat,
Nec vetuisse mori morte piare nefas

Tantum, sed violari ullo quoque vulnere fontem,
Concludere arti carceris in tenebris:
Quod factum tua vox quoque Numine signa secuta est,
In Te admissum Te plectere nolle fatus.
Nec virtus prestant tua, Ferdinande, repercit
Huic mole, sed Patris proditiōe Tui
Damnatos, vel quorum agitur sub iudice causa,
Restituis patrie, conjugibusque suis,
Et trepidare meta corda haud finis anxia culpa.
Fama hec per populos Cesaris acta vehens
Cunctorum ingenti replevit corda stupore;
Et tacet, quisque ait, nomina clara vetus
Etas, exemplum simile haud retro acta tulerunt
Tempora, vel nobis pateret sceleris dabunt.
Quid Dominos populorum alios optamus amantes,
Cum frustra queras huic reperire parem?
Ille est imperio terrarum dignus, et orbis,
Offense nequit qui meminisse suae,
Et qui pariendo cogit delicta patere
Concepti, et fontes erubuisse nefas.
Vatibus commemorans, si adeo est placabilis hosti,
Dixi, cur aures obstruit ille mihi?
Secretos onctus fureta cientes
Dissidia, et turbas: vota preusque Deo
Perpetuo superis, ut Jani templa bifrontis
Servarent clauas ad cohibenda fores
Bella intus, bella humano haud faturanda cruore:
Ducque olim terris, quoque locata mari
Parebant Venetis, gata ut meliore subirent
Migrando Austriaci sub Jovis auspicia.
Cum presens igitur facias tot millia lecta
Sordibus eripiens, exiliisque malis;
Cumque tuae laudes cunctis celebrentur in oris,
Carminis, et prosae nec tibi desit honos,
Ne Plura preteritum me unum Clementia linquat,
Qui pars immensi sum agminis una solens,
Que tua non rapiat benefacta ac si mea non sint
Indivisa venia crimina signa tua,

Crimina, / parum mihi si jam audeo vera profari /
Quae nunquam / si non sum immemor ipse mei /
Admisi, immo omnis iam adest mihi vita peracta,
Nemo magis me odit criminis omne genus,
Vel magis Austriadum res fovit corde fidei,
Sorsque ut eis bello, aut pace secunda fovet,
Optavit, terris demissum ut munus ab alto
Heroes venerans stirpe ab ea genitos.
Quapropter, Fernande, meas signare precatus,
Hec Tibi quos supplex charta notata meo
Nomine submittit, vultu spectare fereno
Ut toties frustra quae petui obtineam.
Esto igitur facilis mihi non infueta roganti,
Partis ut liceat ferre patrocinium,
Coram iudicibus quarum de rebus aguntur
Lites; quaeque dari lege iubente, solet
Penso servitio dimissis, officio, ut ipse
Consequar; aut iterum iudicis officio
Ut reddar, nam quo spoliatus, honore recepto,
Nominis offensam sic reparare queam.
Sunt mihi Romuli descripta volumina juris,
Et meliora suis omnia facta notis.
Est mihi consilii animus prodesse, manuque,
Rebus et in unctis non dubitanda fides.
Huc tu vero parans discurrere terra
Sic abeas, ut sol qui cadit, atque redit. —

Utinum die 18. Octobris 1838.

Tuae Sacrae Majestati

Obsequio et Devotione summa Devinctus

J. M. C. f. 23

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

